

Правни основания и основни доводи

Ищецът иска отмяна на Решение С(2006) 5700 окончателен на Комисията от 29 ноември 2006 година по дело СОМР/Ф/38.638 — бутадиенова гума и емулсия на стирин бутадиенова гума, с което Комисията констатира, че ищецът, заедно с други предприятия, са нарушили член 81 ЕО и член 53 от Споразумението относно Европейското икономическо пространство поради споразумяване за ценови цели за продуктите, разпределяне на клиенти чрез договорености за избягване на агресивни практики и обменяне на търговска информация, свързана с цени, конкуренти и клиенти.

В подкрепа на иска си, ищецът твърди, че Комисията:

— е допуснала грешка в преценката като не е взела предвид факта, че притежаването от ищеца на всички акции на дружеството Кауџик е било от чисто финансово естество или, алтернативно, е допуснала явна грешка в преценката като не е взела предвид данни, които доказват, че Кауџик е действало на пазара като самостоятелен субект, без никакви интервенции от страна на ищеца в неговите продажби и маркетингова политика по отношение на емулсиите на стирин бутадиенова гума и

— е допуснала правна грешка като е вменила същото поведение на два различни субекта, т.е. на Кауџик и на акционера на Кауџик — ищеца.

Останалите правни основания и основни доводи, на които се позовава ищецът, са идентични или сходни с представените по дело Т-44/07 Кауџик срещу Комисията.

Иск, предявен на 21 февруари 2007 г. — Ratiopharm/СХВП (BioGeneriX)

(Дело Т-47/07)

(2007/С 82/104)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: ratiopharm GmbH (Улм, Германия) (представители: адвокат S. Völker)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Искания на ищеца

— Да се отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар от 20 декември 2006 г. по дело № R 1047/2004-4 отнасящо се до заявка за марка на Общността № 001701762,

— Службата за хармонизация във вътрешния пазар да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: Словна марка „BioGeneriX“ за стоки и услуги от клас 5, 35,40 и 42 (заявка № 1 701 762).

Решение на проверителя: Отхвърляне на заявката.

Решение на апелативния състав: Отхвърляне на жалбата.

Приведени правни основания: Нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 40/94 ⁽¹⁾, тъй като заявената марка притежава необходимите минимални отличителни белези и не съществува необходимост използваният знак да бъде оставен свободен.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, 14.1.1994, стр. 1).

Иск, предявен на 21 февруари 2007 г. — ratiopharm/СХВП (BioGeneriX)

(Дело Т-48/07)

(2007/С 82/105)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: ratiopharm (Улм, Германия) (представител: адвокат S. Völker)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Искания на ищеца

— Да се отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар от 20 декември 2006 г. по дело № R 1048/2004-4 отнасящо се до заявка за марка на Общността № 2 603 124,

— Службата за хармонизация във вътрешния пазар да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: Словна марка „BioGenex“ за стоки от клас 1 и 5 (заявка № 2 603 124).

Решение на поверителя: Частично отхвърляне на заявката.

Решение на апелативния състав: Отхвърляне на жалбата.

Приведени правни основания: Нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 40/94 ⁽¹⁾, тъй като заявената марка притежава необходимите минимални отличителни белези и не съществува необходимост използваният знак да бъде оставен свободен.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, 14.1.1994, стр. 1).

Иск, предявен на 14 февруари 2007 г. — Movimondo Onlus/Комисия

(Дело T-52/07)

(2007/C 82/106)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Movimondo Onlus (Рим, Италия) [представители: P. Vitali, G. Verusio, prof. G. M. Roberti, A. Franchi, адвокати]

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на ищеца

- да се отмени оспорваното решение;
- при условия на евентуалност, на основание член 241 ЕО да се обявят за незаконни и неприложими членове 133 и 175 от Регламент № 2342/2002 на Комисията от 23 декември 2002 г.;
- да се осъди Комисията на Европейските общности да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

1. С настоящия иск асоциацията Movimondo ONLUS — Неправителствена организация за сътрудничество и международна солидарност — иска по смисъла на член 230, алинея 4 ЕО отмяна на Решение С (2006) 5802 def. на Комисията от 1 декември 2006 г., което налага административна санкция на неправителствената организация (НПО) MOVIMONDO

поради тежко нарушение на професионалната етика и съществено неизпълнение на договора.

2. Във връзка с това се уточнява, че договорните взаимоотношения с Комисията относно хуманитарните помощи и операциите в областта на сътрудничеството за развитие се уреждат от договори, наречени „Grant Agreements“, в обхвата на Рамкови споразумения за партньорство (Framework Partnership Agreement: по-нататък, FPA) и от общите условия на договора. По-специално, рамковите споразумения „Echo“, във връзка с които Комисията е решила да наложи оспорваната санкция, са следните:

— FPA № 3-134, подписано на 6 ноември 2003 г.;

— FPA № ССР 99/0119 от 26 февруари 1999 г.

3. В подкрепа на иска си за отмяна на решението от 1 декември 2006 г. Movimondo привежда пет довода.

С първия довод ищецът изтъква нарушение на закона във връзка с членове 93, 96 и 114 от Регламент № 1605/2002 на Съвета относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности и предявява възразение за незаконност на членове 133 и 175 от Регламент № 2342/2002 на Комисията за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент № 1605/2002 на Съвета, поради нарушение на член 183 от Регламент № 2988/1995 на Съвета от 18 декември 1995 г.

С втория довод ищецът оспорва погрешната и непълна преценка от страна на Комисията на приписваните обстоятелства и отсъствието на безспорни данни, с които да се обоснове решението за налагане на санкция.

С третия довод ищецът възразява срещу нарушаването на общия принцип за правото на защита.

С четвъртия довод ищецът посочва грешка при преценката на фактите, лежащи в основата на санкцията, както и приписването на несъществуващи обстоятелства. Същевременно ищецът възразява срещу нарушаването на принципа на пропорционалността и срещу липсата на мотивировка, що се отнася до критериите за „ефикасност, пропорционалност и възпиране“, очертани от член 114 на финансовия Регламент № 1605/2002.

Най-после, с петия довод ищецът възразява, на първо място, срещу неопределеността на проектите, представляващи предпоставка на оспорваното решение, както и срещу изтичането на давностния срок. Същевременно ищецът твърди, че липсва общностен акт, който да предвижда санкцията и нарушението на член 2, параграф втори и на член 3, параграф първи от Регламент № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година. На второ място, ищецът изтъква нарушението на членове 175 и 133 от Регламент № 2342/2002 на Комисията.